

—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா

பதிப்பாசிரியர் :

பண்டிதர், வே. சங்கரப்பிள்ளை
(வீழிசிட்டி சேர் கனகசைபை வித்தியாசாலை
முன்னான் தலைமை ஆசிரியர்)

மாவை முருகன் மார்கழி மாத பஜனீச் சபை வெளியீடு

கீலக ஞா — மார்கழி மீ

1969

விலை சதம் 50

குகன் அச்சகம், தெல்லிப்பழை

—
சிவமயம்
பொங்கற் புதுநாள்
—

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியார் நிமலத் திருவகத்துள்
அன்பு பொறுமை அவாவறுத்தல்
அடுப்பாங் கமைத்து மலக்காட்டத்
ததிக ஞானக் கனல்முட்டி
மடியா திருந்த உயிர்க்கலசம்
வழிய அருட்பேர் உலைவார்த்து
மாரூப் பெருமைச் சிவானந்த
மதுரச் சோறு தினம்பொங்கி
விடியாச் சீவ போதவிருன்
வீய மவனச் சுடர்விளக்கு
விளக்கி இருந்த படியிருந்து
மேலாஞ் சிற்றில் விளையாடுஞ்
செடிதீர் அகத்தோர் புகழ்வாலைச்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் பேரூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

— சிதம்பரகவாமிகள்

“மேன்மைகோள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. பதிப்புரை	i
2. முன்னுணர்	iii
3. கந்தரலங்காரம்	iv
4. கந்தர் கவிவெண்பா மூலம்	1
5. உரைக்குறிப்பு	9
6. கந்தரதுடுறி	14
7. வரவு செலவு	15
8. உபயம் செய்தவர் பெயர்கள்	16

பிள்ளை

விவமயம்

1897

பதிப்புரை

வரங்கொண்ட உழைமுலைப்பால்
 மணங்கொண்ட செவ்வாயும்
 பரங்கொண்ட களிமயிலும்
 பன்னிரண்டு கண்மலரும்
 சிரங்கொண்ட மறைஇறைறஞ்சும்
 சேவடியும் செந்தூரன்
 கரங்கொண்ட வேலும்என்றன்
 கண்ணைவிட்டு நீங்காவே.

முருகப்பெருமான் திருவருளைப் பெறச் சிறுவர்களும் பாராயணம் செய்யத்தக்க சிறந்த நூல்களுள், திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கல்வெண்பா வும் ஒன்று. இது, ஜங்கு வயதுவரை ஊழையாயிருந்து முருகன் திரு அருள்கொண்டு பேசுக் கிறன்பெற்ற குமரகுருபா சுவாமிகளால், திருச் செந்தூரிலே கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய சிவசுப்பிரமணியப்பெரு மான்மேல் கல்வெண்பாவால் ஆக்கப்பெற்றது. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களும், ஆறுமுகப்பிரானின் அலங்காரச் சிறப்புக்களும் பேச வது. சொற்சவை, பொருட்சவையுடன் ஆற்ஜெழுக்கள்ன நடையு முடையது. கந்தபூராணக் கதைக் கருத்து விராவி வருதலால் “குட டிக் கந்தபூராணம்” என வர்ணிக்கப்படுவது.

இதனைத் தினங்தோறும் மெய்யன்போடு பாராயணஞ் செய் வோரை, “பலகோடி சன்மப் பகையும், அவமிருத்தும், பலகோடி விக்கினமும், பல்பினையும், பாதகமும், செய்வினையும், பாம்பும், பசா சும், முதமும், தீ, நீரும், வெல்விடமும், துட்ட மிருகம் முதலான எவையும் எவ்விடத்தில் வந்து எதிர்க்காலும், அவ்விடத்தில்” முருகப் பெருமான், “பச்சை மயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு தின்தோறும், அச்சம் அகற்றும் அபில் வேலும், கச்சைத் திருவரையும், சிறடியும், செங்கையும், ஈராறு அருள்விழியும், மாழுகங்கள் ஆறும், திருமுடி கள் ஓராறும் கொண்டு எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற வந்து இடுக் கண் எல்லாம் பொடிபடுத்தி, எவ்வரமும் தந்து” அருள்புரிந்தருளுவார்.

எனவே, யாவரும் பாராயணஞ் செய்து முருகப் பெருமான் திரு வருளைப் பெற்றுய்யும் வண்ணம் மாவை முருகன் மார்கழி மாதப் பஜனைச் சபை இதனைப் பதிப்பித்து வெளியிடுகின்றது.

படிப்பவர்களுக்குப் பயன்படுமாறு பழைய உரைகளைத் தழுவி ஒரு சிறு குறிப்புரையும் கந்தரலஸ்காரம், கந்தரனுடைப் பாடல்கள் சிலவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனை வெளியிடப் பொருளுதலி புரிந்த பன்னைலை திரு. முத்த தம்பி கந்தையா அவர்களின் அருந்தவைப் புதல்வர்க்கும் அவர் குடும் பத்தினர்க்கும் நன்றி பெரிதும் உரித்து. அதினும் அவர் முத்த மகனார் திரு. க. சுப்பிரமணியம் M. P. H. (Yale - U. S. A.) அவர்களின் பரோபகார சிங்தையும், கொடைப் பண்பும் கூறுந்தாத்ததன்று.

மார்கழி மாதம் முழுவதும் பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கடலை, கற்கண்டு முதலிய நிவேதனப் பொருள் கொடுத்து உபயன் செய்து பஜ்னையிலே பங்குகொள்ளும் பாலர்களுக்கும் பரிமாறினார்கள் சிலர். பணம் தந்தார்கள் சிலர். பரிசிற் புத்தகங்கள் ஈந்தார்கள் சிலர். இவர் யெயர்கள் பின் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் நன்றி என்றும் நினைவு கூர்தற்பாற்று.

பனி, மழை, குளிர் பாராது கிரமமாக அதிகாலை வந்த பாலர் களையும் அவர்களை அனுப்பிய தாய் தந்தையரையும் மறத்தல் முடியாது. அவர்களுக்கும் உள்ளகனிந்த நன்றி உரியது.

பூர்த்திவிழா அன்று, கோயில் வீதியில் உள்ள அன்பர்கள் யாவரும் நிறைகுடம் வைத்து, விளக்கேற்றி வாவேற்றுச் சிறுவர்க்குச் சிற்றுண்டியும் உதவி உபசரித்தார்கள். இவர்களுக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றியைப் புலப்படுத்துகின்றோம்.

பஜ்னை சிறப்புற அமைதற்குத் தோன்றுத் துணையாயிருந்த அன்பர்க்கும், சபைத் தலைவர் பிரமஸீ து. சண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களுக்கும், மற்றைய நிருவாகிகளுக்கும், மதிப்புக்குரிய ஆதீனகர்த்தா அவர்களுக்கும் நன்றிக்கூறும் கடப்பாடுடையேம்.

நன்றி, சொற்களில் அடங்கக்கூடியதொன்றன்று. எனவே, எல்லாருக்கும் மாவிட்டபுர முருகப் பெருமான் திருவருள் பெருகுக என்று பிரார்த்திப்போமாக, சிவ. சிவ. சிவ.

தொழுதிரந்து வெம்பசியாற் சோர்ந்திடுவார் கைபார்த் அழுதலமந் தேங்கி அலைவார் — முழுதும் [து) பெருகுகளை வாரிமணி பெய்திரைக்கும் செந்தில் வருகுகளை வாழ்த்தா தவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

१
சிவமயம்

முன்னுரை

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

அநாதிமல முத்தசித்தாகிய பரம்பொருள் சிவபெருமானே.

சிவபெருமான்,

அநாதிமல பெத்த சித்துக்களாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்திய கருத்தாவாய்த் தனுகரனுதி தத்துவதாத்துவிகங்களை உபகரித்தும்,

ஆறு திருமுகங்களோடும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களோடும் கூடிய கந்தசவாமியாய்த் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனாஞ் செய்தும்,

அவ்வளவில் அமையாது,

வேண்டுவோர் வேண்டுவன பெற்று, விணப்பயன்களை வென்று, வீடுபேறு கைவரும் பொருட்டு,

இந்தப் பூமியிலே, ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றும், அலைவாய்க் கண்ணனதுமான திருச்செந்தியம்பதியிலே,

ஆறு திருமுகங்களும் அவ்வத் திருமுகத்துக்கியைந்த திருக்கரங்களும் அருண்மழை பொழிய,

அருட்சத்திகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரும் வள்ளிநாயகியாரும் இருபுறத்தும் மேவ,

சேவலும் மயிலும் தம்பணி புரிய,

ஞானசத்தியாகிய வேற்பட்டையத் தாங்கி,

ஆறுமுகசவாமியாய் இனிதமர்ந்தருளவர்.

“அருவமும் உருவும் ஆகி அனுதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி ஆகிக் கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள்பன் ஸிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் (கு) உதித்தனன் உலகம் உய்ய.”

என்கின்றது கந்தபுராணம். கந்தபுராண உண்மையைக் கந்தனருளோலே, தமது ஜந்தாவது பிராயத்திற் கண்டு, கந்தனருள் கைவந்த குமரகுருபரசவாமிகள், அக் குழந்தைப் பருவத்திலேதானே, பாடியருளியது கந்தர் கலிவெண்பா என்னும் அருட்பாடல்.

பாட்டின் பொருள் பஞ்சகிருத்திய வரலாறுகிய சைவசித்தாந்த உண்மையாம்.

கந்தர் கலிவெண்பாவை நித்திய நியம மந்திரமாக ஓதுபவர்கள், இம்மை மறுமையின்பங்களை எய்தும் முறையில் எய்தி, வீடுபேறுடைவர்.

கந்தாலங்காரம்

கோழிக் கொடியன் அடிபணி யாமல்
குவலயத்தே

வாழக் கருதும் மதியிலி காளுங்கள்
வல்வினைநோய்

ஊழிற் பெருவலி உண்ணாட்டா(து) உங்கள்
அத்தம்எல்லாம்

ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும்
அடிப்பிறகே.

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு நாமம்,
படிப்பவர்தாள்

முடிக்கின் றிலை, முரு காளன் கிலை, முசி
யாமல்இட்டு

மிடிக்கின் றிலை, பர மானந்தம் மேற்கொள
விம்மிவிம்மி

நடிக்கின் றிலை, நெஞ்ச மே! தஞ்சம் ஏது?
நமக்கினியே.

சிந்திக்கி லேன்றின்று சேவிக்கி லேன்தண்டைச்
சிற்றடியை

வந்திக்கி லேன்னான்றும் வாழ்த்துகி லேன்மயில்
வாகனைச்

சந்திக்கி லேன்பொய்யை நிந்திச்கி லேன்உண்மை
சாதிக்கிலேன்

புந்திக்கி லேசமும் காயக்கி லேசமும்
போக்குதற்கே.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச்
செஞ்சுடர்வேல்

வேந்தனைச் செந்தமிழ் நால்விரித் தோனை
விளங்குவள்ளி

காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில்
வாகனைச்

சாந்துனைப் போதும் மறவா தவர்க்கொரு
தாழ்வில்லையே.

கந்தூர் கலிவெண்பா

பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனும் தேற்றிய
 பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் — தேமேவு 1
 நாதமும்நா தாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
 போதமும் கானுத போதமாய் — ஆதிநடு 2
 அந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
 பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய் — வந்த 3
 குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற(று) எங்கும்
 செறியும் பரம சிவமாய், — அறிவுக்கு) 4
 அனுதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே
 மனுதிகளுக்கு) எட்டா வடிவாய்த் — தனுதருளின் 5
 பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
 தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய், — எஞ்சாத 6
 பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வும்
 காரணமும் இல்லாக் கதியாகித், — தாரணீயில் 7
 இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்கும்
 தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோல் — முந்தும் 8
 கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
 உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் — திரிகரணம் 9
 ஆகவரும் இச்சை அறி(வு)இயற்ற லால்இலய
 போகஅதி காரப் பொருளாகி, — ஏகத்து) 10
 உருவும் அருவும் உருவருவும் ஆகிப்
 பருவ வடிவம் பலவாய் — இருள்மலத்துள் 11
 மோகமற்றும் பல்லுயிர்க்கும் முத்தியளித் தற்குமல
 பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்துத் — தேகமுறத் 12
 தந்த அருவருவும் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
 பெந்தம் உறவே பிணிப்பித்து — மந்த்ரமுதல் 13
 ஆறத்துவாவும் அண்டத்து) ஆர்ந்தஅத்து வாக்களுமுன்
 கூறத் தகுஞ்சிமிழப்பிற் கூட்டுவித்து — மாறிவரும் 14

ஈரிரண்டு தோற்றத்(து) எழுபிறப்புள் யோனின்பான்
 ஆரவந்த நான்குநா ரூயிரத்துள் — தீர்வரிய 15
 கன்மத்துக்கு) ஈடாயக் கறங்கும் சகடமும்போற்
 சென்மித்(து) உழலத் திரோதித்து, — வெந்நிரய 16
 சொர்க்காதி போகமெலாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால்
 நற்கா ரணம்சிறிது நண்ணுதலும் — தர்க்கமிடும் 17
 தொன்னாற் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே
 நன்னால் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து — முன்னால் 18
 விரதம்முத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
 சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்(து) அருள்பெருகு 19
 சாலோக சாமீப சாஞப மும்புசிப்பித்(து)
 ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து — நால்வகையாம் 20
 சத்திநி பாதம் தருதற்கு) இருவினையும்
 ஓத்துவரும் காலம் உளவாகிப் — பெத்த 21
 மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னன்
 அலமருதல் கண்ணுற்று) அருளி, — உலவா(து) 22
 அறிவுக்கு) அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு) எட்டா
 நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப் — பிறியாக் 23
 கருணை திருவருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
 குருபரன்னன்று) ஓர்திருப்பேர் கொண்டு, — திருநோக்கால் 24
 ஊழ்வினையைப் போக்கி உடல்அறுபத் தெட்டுநிலம்
 ஏழும் அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் — பாழாக 25
 ஆணவ மான படலங் கிழித்(து)அறிவிற்
 காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் — பூணும் 26
 அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக்
 கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி — முடியாது 27
 தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகிளங்கும்
 நீக்கம்அற நின்ற நிலைகாட்டிப் — போக்கும் 28
 வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
 இரவும் கடந்து)உலவா இன்பம் — மருவுவித்துக் 29
 கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றும் தாழ்ச்சையும்
 வன்மழுவும் மானும்உடன் மால்விடைமேல் — மின்னிடத்துப் 30

பூத்த பவளப் பொருப்பு)ஒன்று வெள்ளிவெற்பில்	31
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி — முத்த	
கருமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய்(து)உள்நின்(று)	32
ஒருமலத்தார்க்கு) இன்பம் உதவி, — பெருகியேழு	
மூன்(று)அவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருட னேயிருத்தி	33
ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத் — தோன்றவரும்	
யான்னன(து) என்று)அற்ற இடமே திருவடியா	
மோனபரா எந்தம் முடியாக — ஞானம்	34
திருவருவா இச்சை செயலறிவு கண்ண	
அருளதுவே செங்கை அலரா — இருநிலமே	35
சந்திதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்	
பின்னமற நின்ற பெருமானே!, — மின்னுருவம்	36
தோய்ந்தநவ ரத்நச் சூடர்மணியாற் செய்தபைம்பொன்	
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும் — தேய்ந்தபிறைத்	37
துண்டம் இரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய	
புண்டரம் பூத்தநுதற் பொட்டழகும் — விண்ட	38
பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு)	
அருள்பொழியும் கண்மலர்ஸர் ஆறும் — பருதி	39
பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்	
குலவும் மகரக் குழையும் — நிலவுமிழும்	40
புன்மூறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்	
சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும்	
— விள்மலிதோள்	41
வெவ்வசரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சுர ணத்தடிந்து	
தெவ்வர்உயிர் சிந்தும் திருமுகமும் — எவ்வுயிர்க்கும்	42
ஊழ்வினைய மாற்றி உலவாத பேரின்ப	
வாழ்வதரும் செய்ய மலர்முகமும் — சூழ்வோர்	43
வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்	
முடிக்கும் கமல முகமும் — விடுத்தகலாப்	44
பாச இருள்துரந்து பஸ்கதிரிற் சோதிவிடும்	
வாச மலர்வதன மண்டலமும் — நேசமுடன்	45
போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்	
மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் — தாகமுடன்	46
வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்	
தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும்,—கொந்தவிழ்ந்த	

வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் — ஆரமுதம்	48
தேவர்க்கு) உதவும் திருக்கரமும் சூர்மகளிர் மேவக் குழைந்தலைந்த மென்கரமும் — ஒவாது	49
மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல் சேர அணிந்த திருக்கரமும் — மார்பகத்தில்	50
வைத்த கராதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும் உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் — மொய்த்த	51
சிறுதொடிசேர் கையும்மணி சேர்ந்ததடம் கையும் கறுவுசமர் அங்குசம்சேர் கையும் — தெறுபோர்	52
அதிர்கே டகம்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும் கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும், — முதிராது	53
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடிஇடையார்	
	வேட்டலைந்த
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும்—பைம்பொன்	54
புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும்	
அரைஞானும் கச்சை அழகும் — திருவரையும்	55
நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்	
பாதத்து) அணிந்த பரிபுரமும் — சோதி	56
இளம்பரிதி நூறு யிரங்கோடி போல	
வளம்தருதெய் வீக வடிவும் — உளந்தனிற்கண்(டு)	57
ஆதரிப்போர்க்கு) ஆருயிராய் அன்பர் அகத்	
	தாமரையின்
மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே !, — ஒதியஜங்கு(து)	58
ஓங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய்	
	ஜங்தொழிற்கும்
நீங்காத பேருருவாய் நின்றேனே ! — தாங்கரிய	59
மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்	
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தலையால்	60
ஒத்த புவனத் துருவே உரோமமா	
தத்துவங்க ஓசத்த தாதுவா — வைத்த	61
கலையே அவயவமாக் காட்டும் அத்து வாவின்	
நிலையே வடிவமா நின்றேயே ! — பலகோடி	62

அண்டம் உருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்க்
 கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டுபடும் 63
 ஆவிப் புலனுக்கு) அறி(வு)அளிப்ப ஐந்தொழிலும்
 ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே! — மேவ 64
 வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ்ஞானம்
 தரும் அட்ட யோகத் தவமே! — பருவத்(து) 65
 அகலாத பேரன்(பு) அடைந்தோர் அகத்துள்
 புகலாகும் இனப்ப பொருப்பும் — சுகலளிதப 66
 பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம்
 தேரின்ப நல்கும் திருநாடும் — பாரின்பம் 67
 எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவர(வு)
 அல்லா(து) உயர்ந்த அணிநகரும்—தொல்லுலகில் 68
 ஈறும் முதலு(ம)அகன்று) எங்குநிறைந்து)

ஐந்தெழுத்தை

கூறி நடாத்தும் குரகதமும் — ஏறுமதம் 69
 தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினற் பஞ்சமலம்
 காய்ந்தசிவ ஞானக் கடாக்களிறும் — வாய்ந்தசிவ 70
 பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
 நாரகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும்—காரணத்துள் 71
 ஐந்தொழிலும் ஒவா(து) அளித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
 வந்தநவ நாத மணிமுரசும் — சந்ததமும் 72
 நீக்கம் இன்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம்
 ஆக்கி அசைத்தருஞும் ஆணையும்—தேக்கமழந்து 73
 வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
 பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றேனே!, — தேசுதிகழ் 74
 பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
 பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி—ஆங்கொருநாள் 75
 வெந்தகுவர்க்கு) ஆற்றுத விண்ணேர் முறைக்கிரங்கி
 ஐந்து முகத்தோ(டு) அதோமுகமும் — தந்து 76
 திருமுகங்கள் ஆரூகிச் செந்தமற்கண் ஆறும்
 ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறி(ஆ)(று) உய்ப்ப—விரிபுவனம் 77
 எங்கும் பரக்க இமையோர்கண்டு) அஞ்சதலும்
 பொங்கும் தழற்பிழப்பைப் பொற்கரத்தால்
 — அங்கண் 78
 எடுத்து)அமைத்து வாயுவைக்கொண்டு) ஏகுதினன்(று)
 எம்மான்
 கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய்
 — அடுத்ததொரு 79

பூதத் தலைவ ! கொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுயப்பப்ப—போதொருசற(று) 80
அன்னவரும் கொண்டமைதற்(கு) ஆற்றாள் சரவணத்தில்
சென்னியில்கொண்(டு) உய்ப்பத் திருவுருவாய்

— முன்னர் 81

அறுமீன் முலைஉண்(டு) அழுதுவிளை யாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் — குறமுறுவல் 82
கண்ணியொடுஞ் சென்(று)அவட்குக் காதல்உருக்
காட்டுதலும்

அன்னவள்கண்(டு) அவ்வுருவம் ஆறினையும்
— தன்னிரண்டு 83

கையால் எடுத்து)அணைத்து கந்தன்னனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றுக் மேவுவித்துச் — செய்ய 84

முகத்தில் அணைத்து)உச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்பூத்து) அளித்து — சகத்தளந்த 85

வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்தில்அளித்து)
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே ! — கிள்ளைமொழி 86

மங்கை சிலம்பின் மணிஇன்ப தில்தோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து — தங்கள் 87

விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னேன்
மருப்பாயும் தார்வீர வாகு—நெருப்பில் உதித்து) 88

அங்கட் புவனம் அணைத்தும் அழித்துவவும்
செங்கட் கடாஅதனைச் சென்றுகொனர்ந்து)

— எங்கோன் 89

விடுக்குதினன்(று) உய்ப்பஅதன் (மீது)இவர்ந்து)என்
திக்கும்

நடத்தி விளையாடும் நாதா ! — படைப்போன் 90

அகந்தை உரைப்பமறை ஆதினமுத்து) என்(று)
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை — புகன்றிலையால் 91

சிட்டித் தொழில்அதனை செய்வ(து)எங்ஙன் ?

என்றுமுனம்

குட்டிச் சிறைஇருத்தும் கோமானே !—மட்டு)அவிழும் 92

பொன்னம் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே ! — கொன்னெடுவேல்

தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே! — சீரலைவாய்த் 94
தெள்ளுதிரை கொழிக்கும் செந்தூரில் போய்க்கருணை
வெள்ளமெனத் தவிசின் வீற்றிருந்து — வெள்ளைக் 95
கயேந்திரனுக்கு) அஞ்சல் அளித்துக் கடல்குழ்
மயேந்திரத்தில் புக்கு)இமையோர் வாழச்
— சயேந்திரனும் 96

குரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே! — காரவுணன் 97
வானவரை விட்டு வணங்காமை யால்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் — பானு 98
பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்! — சகம்உடுத்த 99
வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடும்
சூர்உடலம் கீண்ட சூடர்வேலோய்! — போர் அவுணன்
அங்கம் இரு சூருய் அடல்மயிலும் சேவலுமாய்த்
துங்கமுடன் ஆர்த்த(து)எழுந்து தோன்றுதலும்
— அங்கவற்றுள் 101

சீறும் அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா(க)
ஏறி நடாத்தும் இளையோனே! — மாறிவரு 102
சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகைனன
மேவத் தனித்து) உயர்த்த மேலோனே! — மூவர் 103
குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்து) ஆட்கொண்டு அளித்த தேவே!,
— மறைமுடிவாம் 104

கைவக் கொழுந்தே! தவக்கடலே! வானுதவும்
தெய்வக் களிற்றைமணம் செய்தோனே! — பொய்விரவு
காமம் முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்து — பூமருவ 106
கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனல் புனங்காத்து) இனி(து)இருந்து
— மேன்மைபெறத் 107

தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே! — உள்ள(ம்) உவந்து)

ஆறு திருப்பதிகண்டு) ஆ(று)எழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே! — நாறுமலர்க்
கந்திப் பொதும்பர்எழு கார்அலைக்கும் சீர்அலைவாய்ச்
செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே! — சந்ததமும் 110
பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருததும்
பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும் — பல்கோடி 111
பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசும் அடற்
ழுதமும்தீ நீரும் பொருப்படையும் — தீதகலா 112
வெவ்விடமும் துட்ட மிருகமுத லா(ம்)எவையும்
எவ்விடம்வந்து) எம்மை எதிர்ந்தாலும்
— அவ்விடத்தில் 113
பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோரும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் — கச்சைத்
திருவரையும் சீற்றியும் செங்கையும் ஈரா(று)
அருள்விழியும் மாழுகங்கள் ஆறும் — விரிகிரணம் 115
சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற — வந்திடுக்கண் 116
எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து)
உல்லாசம் ஆக உள்ததிருந்து — பல்விதமாம் 117
ஆசமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமுஞ்சீர்
பேசும் இயல் பல்காப் பியத்தொகையும் — ஒசை 118
எழுத்துமுத லாம்ஜெங் திலக்கணமும் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து — ஒழுக்கமுடன் 119
இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனைஅகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்து
— தம்மைவிடுத்து) 120
ஆயும் பழைய அடியா(ர்) உடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் — சேய 121
கடியேற்கும் ழங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு)
அடியேற்கும் முன்னின்று) அருள். 122

உரைக் குறிப்பு

அ. சிவத்தின் சொருபநிலை (1 - 4)

பூமேவு செங்கமலம் என்பதை, செங்கமலப் பூ மேவும் என அந்தநிலையை பூமியில் உள்ள செங்கமலம் எனப் பொருள்படும். செங்கமலப்பூமேவு புத்தெள் - பிரமா. நாதம் - நாதத்துவம். நாதாந்தமுடிவு - நாத தத்துவத்தின் முடிவாகிய உண்மைப் பொருள், நவை - குற்றம். போதம் - ஆண்ம அறிவு. நித்தியானந்தம் - நிலைத்த இன்பம். பந்தம் தணாந்த- (இயல்பாகவே) பாசத்தினின்றும் நீங்கிய. குறி - பெயர். குணம் - (மாயா குணங்களாகிய) இராசதம், தாமதம், சாத்துவீகம். கோலமும் அற்று - வடிவும் இல்லாமல்.

ஆ. சிவமே பரம்பொருள் (5 - 6)

அறிவுக்கு அநாதியாய் - உயிரின் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாய். ஜெஞ்செதாழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைதல், அருளல். மனசீ - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய அகக்கருவிகள். மனம், வாக்கு, காயம் எனினுமாம்.

(‘மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோன்’ சிவபுராணம்) தனது - தன் நூடைய. பஞ்சவிதருபம் - பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன். தஞ்சம்-பற்றுக்கோடு. தனிப்பொருள்-இப்பற்ற பரம்பொருள்.

இ. சிவமே எத்தொழிற்கும் இறை (7 - 10)

எஞ்சாத - குறையாத. பூரணம் - நீக்கம் அற நிறைந்த பொருள். நித்தம் - என்றும் உள்ள பொருள். போக்கு - இறப்பு. வரவு - பிறப்பு. புணர்வு - பற்றுன தொடர்பு. காரணம் - தனக்கொருமூலம். கதி - எல்லாப் பொருளும் புக்கொடுங்குமிடம் (மோட்சம்). தாரணி - பூமி. இந்திரசாலம் - மாயவித்தை அல்லது செப்படிவித்தை. கருவின்றி நின்ற சுருஒன்றினும் தோன்றுதலு; சுயம்பு. ‘கருவினால் அன்றியே கருவெலா மாயவன்’ தேவாரம். உருவின்றி நின்ற அருளே உருவாய் என்க. திரிகரணம் - மனம், வாக்கு, காயம். இச்சை - விருப்பம் (இச்சாசத்தி). அறிவு - ஞானம் (ஞானசத்தி). இயற்றல் - செயல் (கிரியாசத்தி). இலயம் - ஒன்றுதல். போகம் - துய்த்தல். அதிகாரம் - தொழில்புரிதல்.

ஈ. பெருமானின் பேருபகாரம் (திரோபவம்) (11 - 16)

பருவவடிவம் பலவாய் - (அன்பர்களின்) பக்குவ நிலைக்கேற்பக் கொள்ளப்பெறும் திருவுருவங்கள் பலவாகி. மோகம் - மயக்கம். மலபாகம் - மலம் நீங்கும் நிலை. தேகம் உற - (உயிர்கள்) உடலைப் பெற. விந்து - சுத்த மாயை. மோகினி - அசுத்த மாயை. மான்-பிரகிருதி மாயை. பெந்தம் - கட்டு. ஆற்துவா - ஆறுவழி; அவை மந்திரம், பதம், வன்

நம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பனவாம். சிமிப்பு - பிளைப்பு. ஈரிரண்^{டி} தோற்றம் - (முட்டை, கருப்பை, வேர்வை, வீத்து என்னும்) நான்வகையான பிறப்புவகை. எழுபிறப்பு - மரம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் என்ற எழுவகை. எண்பான் - எண்பது. ஆரவந்த - பொருந்தச் சேர்ந்த. நூரூயிரம்-இலட்சம். தாவரம் 20, ஊர்வன 11. நீர்வாழ்வன 10, பறவை 10, விலங்கு 10, மனிதர் 9, தேவர் 14, மொத்தம் 84 இலட்சம்.

“உரைசேரும் எண்பத்து நான்கு நூரூயிரம் யோனிபேதம் கிரைசேரப்படைத்து (அவற்றின் உயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின்றுன்) (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்) கறங்கு - காற்றுடி. சகடம் - வண்டிசுசக்கரம். சென்மித்து-பிறங்கு. திரோதித்து (கடவுளை அறியாமல்) மறைத்து.

உ. பெருமான் ஆன்ம யரிபக்குவம் நோக்கல் (17 - 22)

வெம்நிரயம் - கொடிய நரகம். துயப்பித்து - அனுபவிப்பித்து. நற்காரணம் - (வீட்டைதற்கேதுவாகிய) நல்ல புண்ணியம். உண்மைச் சரியாகிரியா யோகஞ் சார்வித்து - (பொய் நிலை கைவந்தபின்) உண்மைச் சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்றையும் (ஒன்றன்பின் ஒன்றுக்குச்) சேர்ப்பித்து. ஆலோகம் - தெளிந்த அறிவு. அகற்றுவித்து - விரிவித்து. நால்வகையாம் சத்திநிபாதம் - அதிமங்தம், மங்தம், திலீரம், அதி திலீரம் என்னும் அருள் விரைவில் பதிதலாகிய நிலை. இது வாழைக்குற்றி, ஈரவிறகு, காய்ந்த விறகு, கருப்பூரம் அல்லது விளக்கெண்ணைய், தேங்காய் செய், மண்ணைய், பெற்றேல் என்பவற்றில் நெருப்புப்பற்றும் நிலை போன்றது. சத்தி - அருள். நிபாதம் - விழுதல். அலமருதல் - கவலையோடு) திரிதல். உலவாது - ஓயாமல். கண்ணுற்று அருளி - நோக்கி அருள் செய்து.

ஊ. குருவாய் எழுந்தருளல் (23 - 24)

உலவாது - கொதாத (செயவென் எச்சத்திரிபு). அறிவுக்கு - ஆன்ம அறிவுக்கு. பிறியாக் கருணை - தன்னைவிட்டு நீங்காத அருள். திருவருவாய் - திருமேனியாக (மானிடச் சட்டை அணிந்து). குருபரன் என்று - குருபரன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓர் திருப்பெயர் கொண்டு. ‘குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே’ கந்தர் அனுச்சி. காசினி - பூமி.

ஏ. பக்குவர்க்குத் திருவருள் புரியும் முறை (25 - 32)

திருநோக்கால் - அருட்பார்வையினால். ஊழ்வினை - சஞ்சிதவினை. உடல் அறுபத்தெட்டு - வெளி உடம்பிலுள்ள கருவிகள் 60, அக உடம் பிலுள்ள கருவிகள் 8. நிலம் ஏழு - மூலாதாரம், சுவாதிட்டாமை, மணி பூரகம், அசாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஜனு என்ற ஆருதாரமும், துவாத சாந்தமாகிய பராபரவெளி என்கின்ற வானமும். அத்துவாக்கள் இரு

முன்று - 14 ஆம் அடியில் முற்கூறப்பட்டது. அடிஞானம் - இறைவன் திருவுடிகளை அறியும் அறிவு. பொருள் - கடவுள். கடியார் - காவல் பொருந்திய. முடியாது - அழியாது. கன்ம மலத்தார் - பிரளயாகலர். உடல் மால்விடை - கோபிக்கின்ற திருமாலாகிய இடபம். மின்னிடத் துப் பூத்த பவளப் பொருப்பொன்ற வெள்ளி வெற்பில் வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவு. மின் - உமாதேவியார். பவனப் பொருப்பு - சிவபெரு மான். வெள்ளி வெற்பு - இடபம். “வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளக்கும் தெள்ளுபேரோளிப் பவள வெற்பென” (பெரியபுராணம். திருநாவுக்கரசு. 379) இங்கே சிவனுக்குரிய அனைத்தும் முருகனுக்குக் கூறப்பட்டது. சிவனே குன், குகனே சிவன் எனப் பதி நூல்கள் கூறும் துணிபுபற்றி, “ஆதலின் நமது சத்தி அறுமுகன்; அவனும் யாழும் பேதகம் அன்றுள்; நம்போற் பிரிவிலன்; யாண்டும் சின்றுள்” (கந்தபுராணம். திருவிளையாட்டு 19) ஒருமலத்தார் - விஞ்ஞானகலர். உள் நின்று - (புறத்தே தோன்றுமல்) உயிர் அறிவிலே தோன்றி.

ஏ. அரனின் அத்துவித நிலை (33 - 36)

முன்றவத்தை - கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை.

(1) கேவலாவத்தை - ஆன்மா ஆணவத்தோடு மாத்திரம் கூடி இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிறிதும் விளக்கமுருது கிடக்கும் நிலை. இது கண்ணுணருது இரவின் இருளிலே ஒளியின்றி விழித்திருத்தல் போன்றது என்பர்.

(2) சகலாவத்தை - ஆன்மா தனுகரணங்கள் முதலியவற்றைப் பெற்று இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிறிது விளக்கமுற்றிருக்கும் நிலை. இது இரவில் இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த கண்ணுணருது விளக்கொளியால் இருள் நீங்கப்பெற்றுப் பல பொருள்களைக் காணுதல் போன்றது என்பர்.

(3) சுத்தாவத்தை - பஞ்சமலங்களும் பிறவியும் நீங்கி ஆன்மா வியாபக அறிவுபெற்றிருக்கும் நிலை. இது இரவில் இருளோடும் விளக்கொளியோடுங் கூடியிருந்த கண்ணுணருது சூரியோதயத்தில் கிரணங்க ளோடுங் கூடிய சூரியனைக் காணுதல் போன்றது என்பர்.

ஐ. முருகப்பெருமானின் திருவுருவச் சிறப்பு (37 - 74)

புண்டரம் - திருநீற்றுக்குறி. தடிந்து - கொன்று. ஊழ்வினை - முன் வினை; மேற்பிறவிக்குக் காரணமான சஞ்சிதம். மாற்றி - ஒழித்து. உலவாத - அழியாத. வடிக்கும் - கற்றுத்தெளியும். பாசிருள் - கட்டா கிய ஆணவம். புத்தேளிர் பூங்கொடி - தெய்வயானை அடிமை. வேரி - தேன். விரை - மணம். சயிலம் - மலை. தொடையல் - மாலை. வாம மருங்கு - இடப்பக்கம். குறங்கு - துடை. விதிர்க்கும் - அசைக்கும். பருதி - சூரியன். ஒசிய - (அறிஞரால்) சொல்லப்பட்ட. ஜங்கு ஒங்காரம் - அகரம்,

உகரம், மகரம், நாதம், விந்து என்னும் ஜங்கு உறுப்புக்களை உடைய பிரணவம், ஜங்கொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைதல், அருளால் முதலிய ஜங்கு தொழில்களையும் (செய் தற்கு) நீங்காத பிரமா, விட்டுனு, உருத்திரன், மகேசவரன், சதாசிவன், என்னும் ஜங்கு மூர்த்திகளாய். ‘ஒங்காரத்துள் ளோளிக்குள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு தூங்கார’ - கந்தரலங்காரம். மந்திரம் - மந்திராத்துவா. சோரி - இரத்தம். வன்னம் - எழுத்து, தொக்கு - தோல். சத்த - ஏழு. தாது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, எலும்பு, மச்சை, மூளை, சுக்கிளம். பனுவல் - பாட்டு; நால். விபுதர் - தேவர். தனித்தனியே - தங்கள் தங்கள் அனுபவத்தை வேறு வேற்றுக்கூறி. தசாங்கம் - பத்துவகை அங்கங்கள். அவை மலை, ஆறு, நாடு, நகர், பரி, களிரு, கொடி, முரசு, ஆணை, மாலை.

ஓ. முருகோதயம். (கந்தபுராணச் சுருக்கம்.) (75 - 108)

பூங்கோதை - பூமாலையையுடைய உமாதேவியார். தகுவர் - அசுரர். உய்ப்ப - செலுத்த. அடுத்ததொருஞ்சும் - வாயுவுக்கு அடுத்த பூதம், தி, அதன் தலைவன் - திக்கடவள். கொடுபோதி - கொண்டுபோவாய். பகீதி - கங்கை. உய்ப்ப - செலுத்த. போது - பொழுது. ஒருசந்திர - ஒருசிறிது. அன்னவள் - கங்கை. சென்னி - தலை. சகத்தளங்த வெள்ளை விடை - உலகத்தை அளக்க சிறுமாலாகிய வெள்ளிய இடபம். கிளி - கிளி. மங்கை - உழை. மணி ஒன்பது - (சிலம்பிழுள்ள) நவரத்தினம்: மாணிக்கம், முத்து, மரகதம், வைடுரியம், கோமேதகம், வைரம், பவளம், நீலம், புட்பராகம் என்பன. மடவார் - ஒன்பது துணைச் சத்திகள். (ஒன்பது மணியின் பெயர் பெற்றவர்கள்). நவவிரர் - ஒன்பது வீரர்: - வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரபுரங்தரர், வீரராட்சகர், வீரமார்த்தாண்டர் வீராந்தகர், வீரதீரர் என்போர், படைப்போன் - பிரமா. சிட்டி - சிருஷ்டி, படைப்பு. மட்டு - தேன். கடுக்கை - கொன்றை. போற் றிசைப்ப - துசிக்க. பிரமம் - பிரணவப்பொருள். கொன் - வலிமை. மாயத் தடங்கிரி - மாயையுடன்கூடிய பெரியமலை, கிரவுஞ்சமலை. கயேந்திரன் - இந்திரன். அஞ்சல் - அபயம். சயேந்திரனஞ்சுரன் - இந்திரனை வென்ற சூரன். விசயவீரன் - வீரவாகு. தானவர்கள் - அசுரர்கள். பானுபகைவன் - பானு கோபன். வாகை - வெற்றி. வாரி - கடல், மாவாய் - மாமரமாகி. சேவற்பகையை - பகைவனுகிய சேவலை. பதாகை - கொடி. மூவர் - மும் மூர்த்திகள், விண்ணனம் - தேவலோகம். மறைமுடிவாம் சைவக்கொழுந்தே - வேதங்களின் முடிவாக உள்ள (மெய்ப்பொருளைத் தெரிவிக்கும்) சைவ சமயத்தின் இளஞ்சுருப்புகளைக் கொண்டுரைக்கும் நூல் சைவம். (சித்தியார் 8-ம் கு. 15-ம் செ.) தவக்கடலே - (மனிதர்களாலே செய்யப்படுகின்ற) தவமாகிய ஆறுகளெல்லாம். சென் மடைதற்கிடங்கள் கடல்போன்றவனே, வானுதவும் - இந்திரன் பெற்றுத் தூம். தெய்வக்களிறு - தெய்வநாயகியமைமை. முனிந்த - வெறுத்த. கலை

முனிவன் - சிவமுனிவன். வாமம் - அழகு. ஏனல்புனம் - தினைப்புனம். ‘பூங்குயில்போல்’ என்னும் உவமக்குறிப்பினால், ‘காகத்தால் வளர்க் கப்பெற்ற குயிலானது பின்பு தன்னினத்தைச் சேர்வது போல், வள்ளி யம்மையார் வேடுவர்களால் வளர்க்கப்பெற்றுப் பின்பு தாம் சேரவேண் டிய இடத்தைச் சேர்ந்தார்’ என்னும் தொனிக்கருத்து வெளிப்படல் இரசிக்கத்தக்கது. “குயிற்குஞ்ச முட்டையைக் காக்கைக்கூட்ட டிட்டால், அபிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் ரதுபோல், இயக்கில்லை? போக் கில்லை ஏனைன்பதில்லை, மயக்கத்தால் காக்கை வளர்க்கின்ற வாழே.” திருமந்திரம் 472.

ஓ. முருகப்பெருமான் அருள் முகிழ்க்கும் இடங்கள் (709 - 710)

உள்ளம் உவந்து - மனம் மகிழ்ச்சியோடு. ஆறுதிருப்பதி : திருப்பரங்குற்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, (பழங்) திருவேரகம், (ஸ்வாமி மலை) குன்றுதொரூடல், பழுமுதிர் சோலை : என்பன. ஆறெழுத்து - ‘சரவணபவு’ என்னும் (சடாட்சர) மந்திரம். நச்சினார்க்கிணியர். ‘நமோதுமராய்’ என்பர். ஆராய்க். கந்திப் பொதும்பர் - கழகஞ்சோலை. எழுதார் - எழுகின்ற மேகம்; ஏழுமேகம் எனினுமாம்.

ஓ. முருகன் அன்பர் விண்ணப்பம் (111 - 122)

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியே! செந்திற்பதி பூர்க்கும் செவ்வேளே! வள்ளிதெய்வயானை சகிதம் மாவையில் எழுங் தருளிப் பெருமானே! பொன்னார் திருவுடிக்கு ஒரு விண்ணப்பம் :

பல்ளோடி பிறப்பாகிய பகையும், அவமிருத்தும் (இடைச்சா), பல கோடி துண்பங்களும், பல கோய்களும், பல பாவங்களும், செய்வினை சூரியங்களும், பாம்பும், பேயும், பூதங்களும், செருப்பும், நீரும், கொடிய கஞ்சம், துட்ட மிருகங்களும், எந்த எந்த இடத்தில் எம்மை எதிர்ந்தாலும், அந்த அந்த இடத்தில், “பச்சைமயில் வாகனமும், பன்னிரண்டு திண்ணதோனும், அச்சம் அகற்றும் அயில் வேலும், கச்சைத் திருவரையும், சீறடியும், செங்கையும், பன்னிரண்டு திரு விழிகளும், ஆறு திருமுகங்களும், எந்தத் திக்கிலும் கண்ணென்திரே தெரியும்படி எழுங்தருளி வந்து இடர்கள் எல்லாம் பொடிப்பட எரித்து வேண்டிய வரங்களை வேண்டிய வாறு எந்து எமது உள்ளக் கோயிலின்கண் புகுந்து இருந்து சிவானாந்தத்தை நுகரும்படி செய்து திருவடி தரிசனம் தந்து ஆட்கொண்டருளி எப்பொழுதும் முன்னின்று அருள்செய்வீராக. சுபம். சுபம். சுபம்.

கந்தர் அனுபூதி

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லிசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா ஸைபதம் பணிவாம்.

ஆடும் பரிவேல் அணிசே வல்ளனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியா ஸைசதோ தரனே.

செம்மான் மகனைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இருசொல் லறனன் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றும்அறிந் திலனே.

முருகன் தனிவேல் முனிநம் குருவென்று)
அருள்கொண்டு) அறியார் அறியும் தரமோ
உருவன்(று) அருவன்(று) உளதன்(று) இலதன்(று)
இருள்அன்(று) ஓளியன்(று) எனநின் றதுவே.

முருகன் குமரன் குகன்னன் றுமொழிந்(து)
உருகும் செயல்தந்(து) உணர்வென்று) அருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவனன் குணபஞ் சரனே.

பேரா சைனனும் பிணியில் பிணிபட்டு)
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா முதுகுர் படவேல் ஏறியும்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

உ
சிவமயம்

வாவு செலவு விபாம்

வாவு	ரூ. ச.
திரு. சி. இரங்கநாதன், தெல்லிப்பழை	10-00
திருமதி அ. நாகலிங்கம், பளை	10-00
திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம், வீமன்காமம்	5-00
திரு. சா. பெரியசாமி ஆச்சாரி, மாவை.	5-00
திரு. பொ. இராமநாதன், பளை	5-00
திரு. அ. க. சின்னத்தம்பு, பளை	5-00
திரு. மு. இராசரத்தினம், கோவில் வீதி, பளை	5-00
திரு. சி. தியாகராசா, பளை	5-00
திரு. ம. இராமலிங்கம், மாவை.	2-00
திரு. இ. குணரத்தினம், ,	2-00
திரு. அ. கதிரமலை, ,	2-00
பிரமஸ் மாவை இராசமணிஜயர்	2-00
	58-00

செலவு

ரூ. ச.

விளம்பரம்	7-50
ஓலிபெருக்கி	25-00
பரிசில் புத்தகங்கள்	20-00
குடம், சாம்பிராணி,	
தேங்காய்நெய் முதலியன	12-00
சில்லறைப் பூசைச் செலவுகள்	19-70
காரச் செலவு	15-00
	99-20

இ. துரைச்சாமி
காரியதரிசி

சி. பொன்னம்பலம்
தனுதீகாரி

பரிசில் உபகரித்தவர்கள் :

1. கலைவாணி புத்தகாலை	5. குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை
2. தனலக்குமி புத்தகாலை	6. தெல்லிப்பழை கலாநிதி புத்.
3. சைவ பரிபாலன சபை	7. ஸ்ரீ லங்கா புத்தகாலை
4. ஸ்ரீ காந்தா புத்தகாலை	8. மாவை முத்தமிழ் மன்றம்

உபயகாரர்

1. திரு. சீ. பொன்னம்பலம், பளை - வீமன்காமம்
2. ,,, க. கந்தசாமி, தெல்லிப்பழை
3. ,,, செ. கந்தையா, மாவிட்டபுரம்
4. பிரமணீ அ. துரைச்சாமிஜியர், வீணையவரை
5. ,,, ம. தானுஜீயர், மாவிட்டபுரம்
6. திரு. வே. சின்னத்துரை, கொல்லங்கலட்டி
7. ,,, ச. விசுவலிங்கம், ஆசிரியர், மாவிட்டபுரம்
8. ,,, வீ. இராசரத்தினம், தெல்லிப்பழை
9. ,,, வி. கந்தையா, மாவிட்டபுரம்
10. ,,, ச. சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர், நடேசுவரா.
11. ,,, சி. சண்முகதாசன், தெல்லிப்பழை
12. ,,, கா. சின்னத்துரை, ஆசிரியர், மாவிட்டபுரம்
13. ,,, சி. தெய்வேந்திரம், கிளானை, மாவிட்டபுரம்
14. திருமதி சி. சிவக்கொழுந்து, பளை
15. திரு. சி. தருமலிங்கம், வருத்தலைவிளான்
16. திருமதி பாலாம்பிகை பரராசசேகரம், பளை
17. திரு. செ. சுப்பையா, மாவிட்டபுரம்
18. ,,, ச. சுப்பிரமணியம், வருத்தலைவிளான்
19. ,,, அ. சின்னத்தம்பி, மாவிட்டபுரம்
20. பிரமணீ ஐ. வைத்தியநாதச்சுருக்கள், மாவை.
21. திரு. க. ஆலாலசுந்தரம், மாவிட்டபுரம்
22. ,,, ச. க. இராசா, மாவிட்டபுரம்
23. ,,, வ. செல்லத்துரை, முருகானந்த பண்டசாலை
24. ,,, மு. சின்னையா, பெண்சனர், பளை
25. ,,, அ. நடராசா, கோவில் வீதி, பளை
26. ,,, வ. சிங்கராசா, மருந்துக்கடை, மாவிட்டபுரம்
27. வைத்தியகலாநிதி மு. வி. ஆறுமுகம்,
குமரன் வைத்தியசாலை, தெல்லிப்பழை
28. ஸ்ரீமுருகன் கபே, மாவிட்டபுரம்
29. திரு. செ. இலங்கைநாயகம், கொல்லங்கலட்டி
30. ,,, மா. பாலசுந்தரம், ஆசிரியர், மாவிட்டபுரம்
31. பிரமணீ ச. துரைசாமிக்குருக்கள், மாவை ஆதினம்

१—
சிவமயம்

பன்னுலை

திரு. முத்தத்தம்பி கந்தையா அவர்களின்
ஞாபகார்த்தமாக

அவர்தம் செல்வப் புதல்வர்களாகிய

யாழ் மாவட்ட சுகாதார போதனைசிரியர்

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் M. P. H. (Yale - U. S. A.)

கமத்தொழில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

திரு. விநாயகமூர்த்தி

வைத்திய ஆய்கூடச் சேவையாளர்

திரு. விஜயாத்தினம்

என்பவர்களின் பொருள்கொண்டு வெளியிடப்பெற்றது.

இவ் வெளியிட்டினுற் கிடைக்கும் ஊதிபம்
இடு சபைக்குரியது

திருச்சிற்றம்பலம்.

